

سُورَةُ التَّيْنِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾ سویند به ههنجیرو زهیتوون که دوو میوهی بهسوودو بهکهلکن، سویند خواردنی خوا به دروستکراوانی بو سهرنج راکیشانمانه، بهلام سویند خواردنی ئیمه گهورهی و گرنگی سویند پی خوراوه که دهگهیه نیت . وَطُورِ سَيْنٍ ﴿٢﴾ بهکیوی طوری سینا (که خوا گفتوگوی لهگهله هزرهتی موسا، لهویدا کرد). وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾ سویند بهم شاره ئه مینه، که (مهکهکه) یه. لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ بهراستی ئیمه ئینسانمان له جوانترین شیوه و ریکوپیکیترین شیوازا دروست کردووه له ههموو پرویه که وه. ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾ ئه گهر ریازی خواناسی نه گریت سهره نجام ده یخهینه نزمترینی شوینه نزمه کانه وه (له دوزه خدا). إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾ جگه لهوانه ی که باوهریان هیناوه و کارو کرده وه چاکه کانیان ئه نجامداوه، پاداشتی ههمیشه و نه براوه بویان ئاماده یه. فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِاللَّيْنِ ﴿٧﴾ جا ئیتر (ئه ی ئینسانی سهر کهش) چی وای لیکردوویت باوهرت بهرپوژی قیامهت و لیپرسینه وه نه بیئت دوا ی ئه و ههموو نازو نیعمه ته؟ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾ ئایا خوا چاکترین فرمانروا نیه؟ دادپهروه رترین فرمانروا نیه؟ (که چی توی سهر کهش پیی رازی نیت!!).....